

faa meget Hensyn til det ærede Medlem, at de ville lade ham, bedømme, om en Folketingsmand har Evne; Viljen maa vel overlades til Folketingskandidaterne, der selv afgøre, om de ville stille sig eller ikke. Men de 35 Folketingsmænd spøge stadig i det ærede Medlems Hoved. Den ene Grund til ikke at ønske dem er for ham den, at der ikke kan findes Folketingskandidater nok, som have Evne og Vilje til at være Folketingsmænd, men den anden Grund er en Frygt for, at han saa til sidst skal blive pistet til at gaa til de 137 Kredse. Ja, jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg vil nødig have det ærede Medlem pistet. Det ærede Medlem har en Gang talt og skrevet noget om Broderkrig. Men vi ville ikke Broderkrig med det ærede Medlem; det, vi ere opfyldte af, er Broderkærlighed. Vi ere komne frem med dette om en Forandring af Grundloven af Broderkærlighed, maaste netop til det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem er saa hange for de 137 Kredse, hvorfor slutter han sig saa ikke til denne Tanke om en Grundlovsforandring? Ved en Grundlovsforandring kan man maaste opnaa det Resultat, at Tallet af Folketingsmænd ikke bliver stort ud over, hvad der nu foreslaas i Regeringens Forslag. Det vil jo imidlertid Tiden vise, det ved jeg ikke nu. Naar det ærede Medlem saa siger, at der kan ikke opnaas noget uden ved Kompromisser eller Underhaandskompromisser, og naar vi vide, hvad det ærede Medlem har sagt under en anden Sags Behandling angaaende denne Sag, nemlig, at naar der fremkom Lovforslag, som vi vare imod, saa vilde han gaa den samme Vej, som førte til Aprilforliget, nemlig Underhaandskompromissernes Vej, thi saa var der ikke anden Vej at gaa — naar dette er Tilfældet, saa vilde vi, at naar vi angaaende den foreliggende Sag ikke ere enige med det ærede Medlem, gaar han, efter sin egen Udtalelse, til et Underhaandskompromis. Det er jo blevet sagt, at de ledende allerede vare enige om det. Jeg ved ikke noget om det og skal lade det staa hen, men efter det ærede Medlems egen Udtalelse ved man, at der er Forhandlinger i Gang om et Underhaandskompromis. Om det ærede Medlem saa kan tilvejebringe en saa stor Enighed i sit Parti, at han kan faa Medlemmer nok til at vedtage dette Forslag, er jo en anden Sag. Det ærede Medlem havde i Foraaret den Evne ved det Underhaandskompromis, som han sluttede, at splitte sit Parti ad, og det nu jo være, at ved dette Lovforslag kan han i den Evne yderligere at splitte sit Parti ad; i alt Fald se vi, at et æret Medlem

allerede har forladt ham. Endydermere karakteriserede det ærede Medlem os og sig selv ved at fortælle os en lille Historie om Drengen og Ulven, og han advarede imod at raabe for meget op om Grundlovsbrud, da det kunde gaa os lige som det gif Drengen med Ulven. Drengen raabte stadig paa, at Ulven var der, og da det saa viste sig, at den virkelig var der, var der ingen, der tog Notits af hans Raab. Jeg maa maaste sige, at det er ikke mig, der er fremkommen med denne Fortælling, lige saa lidt som jeg er kommen med nogen Fortælling om Molboer, men jeg maa sige over for det ærede Medlem, at er der nogen, der har talt om Grundlovsbrud m. v., saa har det ærede Medlem ikke været forlegen for at gøre det i tidligere Dage. Jeg siger med det ærede Medlem, at man skal ikke baade i Tide og Utide raabe paa, at Grundloven bliver krænket, det er ikke heldigt, naar man gør det, skal det være af ens Overbevisning og med saa stor Styrke som muligt. Jeg har ikke noget imod i det her foreliggende Tilfælde at være Drengen, og jeg ved ikke, om det skal være Meningen, at det ærede Medlem og hans Venner betragte sig selv som Ulven, thi saaledes kan hans Udtalelse godt forstaaes. Men selv om man nu mener, at Forholdet er dette, at Ulven tuder og hylter, men at der ikke er nogen Fare paa Jærde, vil jeg sige, at jeg tror det ikke. Og hvorfor tror jeg det ikke? Fordi Ulven er et lumsk Dyr.

Maa jeg endelig til Slutning sige til de Herrer, som ikke ville forhandle med os om en af de to Beje: enten en Grundlovsforandring eller Opfyldelse af Grundlovens Bud, at det er vor alvorlige Vilje at se at faa en Grundlovsændring gennemført, og at vi ogsaa ere villige til at forhandle med det Udvalg, som bliver nedsat, om den Valglov, som skal knytte sig til denne Grundlovsbestemmelse. Dette er ikke noget, der er sagt hen i Bejr og Bind, men det forholder sig virkelig saaledes; hvis vi ikke kunne opnaa nogen som helst Enighed om dette, maa man se at opfylde Grundlovens Bud. Men hvis det er Meningen, at de Herrer, trods denne Udtalelse fra vor Side, ville gennemføre dette Forslag med eller uden de Ændringer, som bleve anførte af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds, saa maa jeg sige, at jeg skønner ikke rettere, end at de ved Gennemførelsen af dette Forslag have kastet Broen af bag sig paa deres videre Vandring til Højre.

Meis: Skønt jeg meget vel føler, at det paa nærværende Tidspunkt af Forhand-